

Ihmistieto kestävän kaupungin suunnittelun tukena

Valtteri Nurminen, Väitöskirjatutkija, Aalto-yliopisto

Terhi Ala-Hulkko, Tutkijatohtori, Aalto-yliopisto & Oulun yliopisto

Tiina Rinne, Apulaisprofessori, Tampereen yliopisto

Marketta Kyttä, Maankäytön suunnittelun professori, Aalto-yliopisto

Funded by the
European Union
NextGenerationEU

Transformative
Cities

1 Ihmistieto kaupunkisuunnittelun tukena

1.1 Mitä on ihmistieto?

Kaupunki ei koostu ainoastaan rakennuksista, puistoista, kaduista ja muusta infrastruktuurista. Tämän lisäksi kaupunki koostuu kaikkien siellä asuvien, työskentelevien, tai muuten vierailevien eletystä arjesta ja kokemuksista. Kaupunki on kompleksinen systeemi, jossa rakennettu ympäristö ja jokapäiväinen elämä ovat jatkuvassa vuorovaikutuksessa.

Ihmistieto on tapamme kuvata ja ymmärtää tätä kaupungissa elettyä elämää. Ihmistieto syventää ymmärrystämme kaupungin toiminnasta tarjoamalla staattisten karttojen ja kaavojen lisäksi tietoa esimerkiksi siitä, kuinka kaupunkia käytetään, kuinka siellä liikutaan, kuinka se koetaan ja millaisia toiveita ja arvoja kaupunkilaisilla on.

1.2 Paikkaan kytketyn ihmistiedon merkitys suunnittelussa

Kaupunkielämän monitorointi ei itsessään ole uutta. Vuosikymmenten ajan olemme keränneet moninaista tietoa muun muassa liikenteestä, palveluiden käytöstä ja asumisesta. Tällainen tieto kuitenkin tarjoaa usein varsin kapean katsauksen jokapäiväiseen elämään, sillä se ei kerro esimerkiksi missä ja miksi ihmiset valitsevat tietyn kulkumuodon, kuinka ihmiset kokevat tietyn alueen, tai kuinka muutokset infrastruktuurissa vaikuttavat arkeen.

E erityisen hyödylliseksi ihmistiedon tyyppiä on osoittautunut paikkaan kytketty, "pehmeä" paikkatieto (Brown & Kyttä, 2014). Tämän, tavallisesti digitaalisen, ihmistiedon hyödyllisyyttä tukee se, että pehmeä paikkatieto tarjoaa (1) suoraa palautetietoa suunnittelijoille tietyn suunnitteluratkaisun onnistuneisuudesta tai uuden suunnitteluidean sijoittumisesta sekä (2) mahdollisuuden analysoida perinteistä, "kovaa" paikkatietoa suhteessa asukkaiden kokemuksiin. Näin voidaan tunnistaa lainalaisuuksia esimerkiksi siitä, millaiset elinympäristön piirteet ovat yhteydessä tiettyihin tapoihin käyttää kaupunkitilaa (Fagerholm ym., 2021). Pehmeän paikkatiedon avulla on jopa mahdollista luoda erilaisia ennustemalleja, jotka esimerkiksi kertovat, millaiset ominaisuudet tekevät viheralueista erityisen suosittuja (Kajosaari ym. 2024).

Asukkaat ovat jo pitkään tuottaneet tietoa, ajatuksia ja palautetta osaksi suunnittelua erilaisten osallistumisprosessien kautta. Hyvin usein tämä asukkaiden ja muiden osallisten panos on kuitenkin nähty varsinaisesta suunnitteluprosessista irrallisena, lähinnä täydentävänä palautteena ja mielipiteinä. Kaupungissa eletty elämä tulisi kuitenkin nähdä tasa-arvoisena suunnittelun lähtötietona muiden tietoaineistojen rinnalla. Tulevaisuutta koskevien toiveiden ja mielipiteiden lisäksi tärkeää asukastietoa on myös se, miten asukkaat tällä hetkellä käyttävät elinympäristöään ja miten he sen kokevat. Esimerkiksi kestävyysmuutoksen näkökulmasta tämä on vähintään yhtä arvokasta kuin palautteet tai mielipiteet.

Paikkaan kytketyn ihmistiedon avulla voimme esimerkiksi havaita kaupungissa eletyn elämän rutiinit ja rytmit eri puolilla kaupunkia. Voimme tunnistaa, ketkä autoilevat ja ketkä pyöräilevät – sekä miksi, milloin ja missä ihmiset liikkuvat, ja miten he liikkumisen kokevat. Kokemustiedolla on tärkeä rooli, sillä esimerkiksi turvallisuuden tunne, mukavuus tai helppous vaikuttavat vahvasti siihen, mitä kulkumuotoja tai paikkoja suositaan. Ihmistieto mahdollistaa entistä tasa-arvoisemman suunnittelun tarjoamalla tietoa erilaisista kaupunkilaisista, kuten aliedustetuista tai haavoittuvista ryhmistä. Ymmärtämällä kaupunkilaisten arkea, voimme kehittää kaupunkia heidän tarpeitaan vastaavaksi – huomioiden samalla kuitenkin kestävä kehityksen ehdot. Useimpien kaupunkien kestävyttä edistävien toimien onnistuneisuus ilmenee eletyssä arjessa. Ymmärtämällä paremmin ihmisten motiiveja ja valintojen taustalla olevia syitä, voimme tukea kestävää kaupunkielämää.

1.3 Paikkaan kytketyn ihmistiedon kerääminen ja hyödyntäminen suunnittelussa

Toisinaan ihmistietoa saadaan ihmisten aktiivisen osallistumisen kautta, kuten esimerkiksi erilaisten karttapohjaisten ja muiden kyselyjen, haastattelujen ja suoran palautteen kautta. Ihmistietoa rakentuu myös passiivisista jäljistä, joita kaupungissa eletty elämä jättää (ks. Kuva 1). Näihin passiivisiin jälkiin lukeutuvat muun muassa matkapuhelinsignaalit, liikennelaskurit, matkakortin leimaukset ja jopa sosiaalinen media. Usein ihmiset eivät edes tiedosta tuottavansa tätä passiivista tietoa.

Kaupunkisuunnittelun paikkatiedot

Kuva 1. Aktiivisesti ja passiivisesti tuotettu ihmisiä koskeva paikkatieto täydentää perinteisiä suunnittelun paikkatietoaineistoja.

Erilaisia passiivisia ja aktiivisia menetelmiä on käytetty jo vuosikymmeniä suunnittelun tukena. Osa menetelmistä on kuitenkin paljon uudempia, ja monet näistä hakevat vielä paikkaansa niin tutkimuksen kuin suunnittelunkin kentällä. Etenkin digitalisaatio on kiihdyttänyt uusien tiedonkeruumenetelmien kehittämistä (Grêt-Regamey ym. 2021).

Passiivisilla ja aktiivisilla tiedonkeruumenetelmillä on omat vahvuutensa sekä rajoitteensa (ks. Taulukko 1). Molemmilla menetelmillä on mahdollista kerätä ihmistietoa paikkatietomuodossa, mutta tuotetun tiedon tyyppi vaihtelee suuresti. Passiivisilla tiedonkeruumenetelmillä voidaan havaita kaupunkielämän rytmejä ja laajoja ilmiöitä (esim. Magyar ym. 2025), kun taas aktiiviset menetelmät tarjoavat yksityiskohtaisen katsauksen kaupunkielämään. Yhteen tuotuna menetelmät voivat täydentää toisiaan, luoden monipuolisemman kuvan kaupunkien eletystä elämästä. (Rinne ym. 2025).

Taulukko 1. Aktiivisen ja passiivisen pehmeän paikkatiedon tyypillisiä ominaisuuksia.

		Aktiivinen	Passiivinen
	Aineistolähteet	Karttakyselyt, GPS seurannat jne.	Matkapuhelimet, sosiaalinen media, urheilusovellukset jne.
	Voivat vastata kysymyksiin	Missä? Mitä? Kuka? Miksi? Milloin?	Missä? Mitä? (Miksi?) Milloin?
	Mittakaava	Paikallinen	Laaja-alainen
	Ihmistiedon tarkkuus	Yksilöllinen	Ihmisjoukot
	Resurssit ja kustannukset	Riippuvat otoksen koosta ja menetelmästä	Kustannukset vaihtelevat, mutta skaalautuvat suurille aineistomäärille
	Analysointi	Sekä määrällistä että laadullista analytiikkaa: edellyttää tulkintaa	Painottuu määrälliseen analytiikkaan, bigdataa

Nykypäivänä tarjolla onkin laaja valikoima erilaisia menetelmiä, työkaluja ja tietoaineistoja, jotka tarjoavat mahdollisuuden ihmistiedon kattavalle integroinnille ja hyödyntämiselle suunnittelussa. Tästä huolimatta usein vain pieni osa potentiaalisesta tiedosta päätyy vaikuttamaan suunnitteluun ja päätöksentekoon.

On monia syitä, miksi ihmistietoa ei hyödynnetä laajemmin suunnittelussa ja päätöksenteossa. Käytännölliset haasteet ovat yksi merkittävä tekijä; erilaisten menetelmien monimutkaisuus ja aineistojen valtava määrä voivat herättää kysymyksiä muun muassa siitä, mitä menetelmää tulisi käyttää kussakin tilanteessa, miten aineistoa analysoidaan ja tulkitaan, sekä kuinka työlästä tämä kaikki on.

Institutionaaliset tekijät voivat vaikuttaa myös, sillä suunnittelu- ja päätöksentekojärjestelmät sekä käytännöt ovat usein rakentuneet huomioimaan tietynlaista tietoa, jolloin uudenlaisen tiedon integroiminen voi aiheuttaa haasteita. Myös kulttuurinen näkökulma on merkityksellinen. Perinteistä ”kovaa” suunnittelutietoa saatetaan usein pitää korkeammassa arvossa kuin kaupunkielämää kuvaavaa ”pehmeää” tietoa. Tässä tapauksessa pehmeä tieto usein jää suunnittelussa ja päätöksenteossa toissijaiseksi. (Rossi, 2025).

Lisäksi ihmistietoon liittyvät tietosuojakäytänteet voivat muodostaa esteen sen laajemmalle hyödyntämiselle. Tietosuojakäytännöt saattavat rajoittaa ihmistiedon keräämistä ja käyttöä, koska sen käsittely on tarkoin säädeltyä. Osa ihmistiedosta, kuten vaikkapa mobiilipaikannuksen tai sosiaalisen median aineistot, voivat olla hankalasti hyödynnettävissä niiden kaupallisuuden tai tiukkojen yksityisyyteen liittyvien käytänteiden vuoksi. Tästä johtuen organisaatiot saattavat epäröidä ihmistiedon käyttöä, vaikka sillä olisi potentiaalia rikastaa päätöksentekoa ja suunnittelua.

Vaikka tarjolla on lukuisia menetelmiä ja valtavasti tietoa, edelleen puuttuvat systemaattiset käytännöt kaupunkien eletyn todellisuuden tavoittamiseksi ja huomioimiseksi (Rossi, 2025). Menetelmäkehityksen ja datan keräämisen ohella yhtä tärkeää onkin luoda järjestelmiä ja käytäntöjä, jotka mahdollistavat ihmistiedon integroimisen osaksi suunnittelua ja päätöksentekoa.

1.4 Kuinka olemme keränneet ja tutkineet ihmistietoa Transformative Cities –hankkeessa?

Transformative Cities –tutkimushankkeessa olemme tutkineet ihmistiedon keräämistä ja hyödyntämistä käytännön tasolla. Kattavan kokonaiskuvan saamiseksi olemme lähestyneet aihetta niin aktiivisten kuin passiivistenkin menetelmien kautta.

Oulun yliopistossa on hyödynnetty matkapuhelinten seuranta-aineistoa, joka kuuluu passiivisiin tiedonkeruumenetelmiin. Aineiston avulla on mahdollista tunnistaa suomalaisten kaupunkien liikkumisvirtoja sekä analysoida eri liikkumismuotojen käyttöä kaupunkialueiden välillä. Tämänkaltaisen tiedon avulla voimme entistä paremmin ymmärtää ihmisjoukkojen liikkumisen dynamiikkaa kaupungeissa. Lue tästä Oulun yliopiston raportti: [Matkapuhelinten seurantadata avaa liikkumisen maantieteellisiä rakenteita kaupungeissa](#)

Turun yliopistossa tutkimus on painottunut aktiiviseen havainnointiin, keräämällä tietoa suomalaisten kaupunkien asukkailta osallistavan kartoituksen avulla. Tässä kartoitusmuodossa ihmiset osallistuvat itse aktiivisesti paikkatiedon tuottamiseen. Tästä datasta on tunnistettu muun muassa erilaisia liikkumisen elämäntapaprofileita. Tällainen elämäntapatieto antaa esimerkiksi keinoja edistää kestävämpien liikkumistapojen omaksumista. Lue tästä Turun yliopiston raportti: [Kuinka kaupunkisuunnittelussa voisi huomioida kaupunkilaisten erilaisia liikkumisen elämäntapoja?](#)

Aalto-yliopistossa olemme tarkastelleet ihmistiedon hyödyntämistä kaupunkisuunnittelussa. Olemme tutkineet esimerkiksi sitä, kuinka aktiivisen tiedonkeruun aineistot ovat vaikuttaneet suunnittelutapauksissa suomalaisissa kunnissa (Nurminen ym. 2024). Tuloksemme osoittavat, että aktiivisesti kerätty ihmistieto voi vaikuttaa konkreettisesti lopputulokseen tarjoamalla suunnittelun tueksi sellaista tietoa, jota perinteiset suunnitteluaineistot eivät tavoita. Havaitsimme kuitenkin, että ihmistiedon tuomisessa suunnitteluun on edelleen ongelmia, jotka korostavat systemaattisten käytäntöjen ja järjestelmien merkitystä.

Olemme myös monitoroineet uuden pikaraitiotien vaikutuksia ihmisten liikkumistottumuksiin pääkaupunkiseudulla. Tarkastelemalla asukkaiden arjen liikkumista pyrimme selvittämään kuinka eri asukasryhmät reagoivat pikaraitiotien tuloon ja kuinka liikkumistottumukset ovat muuttuneet. Tutkimme esimerkiksi sitä, mitä kulkumuotoja uusi pikaraitiotie korvaa ja keitä uudet käyttäjät ovat. Tämä tarjoaa arvokasta tietoa suunnittelun, päätöksenteon ja tulevaisuuden investointien tueksi.

Lisäksi olemme tutkineet aktiivisesti ja passiivisesti tuotettujen ihmistietoaineistojen eroja ja etuja. Tämä tarjoaa arvokasta ymmärrystä siitä, kuinka erilaiset ihmistiedon tiedonkeruumenetelmät tukevat toisiaan, sekä perinteisiä kaupunkiympäristön fyysisiä piirteitä kuvaavia suunnitteluaineistoja. Kun tunnistamme eri menetelmien hyödyt, osaamme valita oikeat menetelmät ja aineistot eri tilanteisiin – ja saamme paremman kokonaiskuvan kaupunkilaisten arjesta.

2 Suosituksia ihmistiedon laajempaan hyödyntämiseen kaupunkisuunnittelussa

Suomalaiset kaupungit kohtaavat samanaikaisesti useita suuria haasteita. Niitä ovat esimerkiksi kestävyys ja ilmastonmuutos, kasvava liikenne ja kaupungistuminen, sosiaalinen eriarvoisuus ja elämänlaatuun liittyvät kysymykset, väestön ikääntyminen sekä luonnon monimuotoisuuden heikkeneminen. Näiden haasteiden ratkaiseminen edellyttää laadukasta ihmistietoa, jota hyödynnetään monipuolisesti ja vaikuttavasti. Ihmistieto tarjoaa arvokasta lisätietoa esimerkiksi silloin, kun etsitään parhaiten toteutettavia ratkaisuja suunnittelussa, sekä silloin kun seurataan niiden toimivuutta arjen käytännöissä.

Tehokkaampi integrointi ja datapankit

Ensimmäinen askel ihmistiedon tehokkaampaan ja kattavampaan hyödyntämiseen on sen tuominen kiinteäksi ja yhtäläiseksi osaksi suunnittelua ja päätöksentekoa (Nurminen ym. 2024, Rossi, 2025). Vaikka ihmistietoa usein jo kerätään onnistuneesti ja tieto voi olla erittäin vaikuttavaa yksittäisissä suunnittelutapauksissa, ei sitä useinkaan arkistoida tai hyödynnetä tulevaisuudessa. Jotkut suomalaiset kaupungit, kuten Lahti ja Espoo, tallentavat ihmistietoa omina pehmeän paikkatiedon kerroksinaan kaupungin paikkatietojärjestelmään (Rossi, 2025). Näin tieto on helposti löydettävissä, yhdistettävissä muihin aineistoihin ja hyödynnettävissä myös tulevaisuudessa. Tehokas integrointi kuitenkin edellyttää myös yhteisiä ja yhdenmukaisia käytänteitä, kuten yhtenäisiä tietomuotoja ja järjestelmien yhteensopivuutta. Lisäksi tarvitaan yhteistyötä sekä tietotaidon ylläpitämiseksi että datan tallentamisen ja hallinnan kehittämiseksi, jotta ihmistieto palvelisi pitkäjänteisesti kestävästä kaupunkisuunnittelusta. Tämä kaikki mahdollistaisi sen, että ihmistietoa olisi mahdollista hyödyntää entistä vaikuttavammin suunnittelun näkökulmista.

2

Jatkuva monitorointi

Ihmistiedon systemaattiset keruu- ja integrointimenetelmät avaavat mahdollisuuksia **kaupunkien jatkuvan monitorointiin**. Keräämällä aineistoja pitkäjänteisesti ja arkistoimalla niitä järjestelmällisesti, voimme havaita esimerkiksi pitkän aikavälin muutoksia ja trendejä. Esimerkiksi ihmisten liikkumistottumuksia voidaan analysoida vuodenaikojen välillä, samoin kuin liikennevirtojen muutoksia tai kokemusten ja elämäntyylien kehitystä.

Jatkuvan monitoroinnin avulla voidaan myös arvioida, kuinka hyvin suunnitelmat toimivat ja miten eri toimenpiteet vaikuttavat. Voimme esimerkiksi tarkastella kuinka alueen kehitys vaikuttaa asukkaiden kokemukseen, kuinka uusi pikaraitiotie vaikuttaa liikennevirtoihin tai kasvaako pyöräilyn osuus tähän tähtäävän kampanjan myötä. Olisi erinomaista, jos seurantatietoa kerättäisiin standardoidusti myös eri kaupunkien välillä. Näin kaupungit voisivat verrata omaa kehitystään helposti muiden kaupunkien kehitykseen.

Jatkuvan monitoroinnin käytännöt ovat erityisen arvokkaita kestävyysmuutoksen näkökulmasta. Näin kaupungit voivat seurata edistymistään kestävyystavoitteiden saavuttamisessa myös asukkaiden toimintaan kytkeytyen ja entistä yksityiskohtaisemmalla tasolla.

3 Kohti eletettäviä ja kestäviä kaupunkeja

Erilaiset ihmistiedon systemaattiset keruu- ja integrointimenetelmät sekä jatkuvan monitoroinnin käytännöt avaavat mahdollisuuksia ihmistiedon reaktiiviselle ja proaktiiviselle hyödyntämiselle (Kuva 2). Tämä mahdollistaa suunnittelun nopeamman reagoitakyvyn sekä tarjoaa erilaisia työkaluja tulevaisuuden muovaamiseksi.

Reaktiivinen ihmistiedon hyödyntäminen tarkoittaa sitä, että trendejä tarkkailemalla voimme havaita esimerkiksi epätoivottuja kehityssuuntia ja reagoida niihin jo aikaisessa vaiheessa. Jos esimerkiksi negatiiviset asukaskokemukset alkavat yleistyä tietyllä alueella, tai jos aktiivisten kulkumuotojen osuus alkaa laskea toisaalla, voimme pyrkiä katkaisemaan kehityskulut mahdollisimman nopeasti. Voimme myös tunnistaa, jos esimerkiksi jokin kestävyystoimi ei saakaan aikaan toivottua vaikutusta käytännön tasolla. Lisäksi voimme havaita, kuinka erilaiset yhteiskunnalliset muutokset vaikuttavat kaupungissa elettyyn elämään, ja tarpeen vaatiessa reagoida tähän. Voimme esimerkiksi pohtia kuinka pandemia, etätyön yleistyminen tai inflaatio vaikuttavat asukkaiden tapaan liikkua ja käyttää kaupunkia. Ihmistietoa voi hyödyntää myös **proaktiivisesti**. Yksityiskohtainen ymmärrys kaupungissa eletystä elämästä, kuten rytmeistä, kokemuksista, eri käyttäjäryhmistä, motiiveista ja syy-seuraussuhteista tarjoaa arvokasta tietoa tulevaisuuden muovaamiseksi.

Pikaraitiotietutkimuksessamme olemme havainneet, että tietyt ryhmät ja elämäntapaprofiilit ovat muita herkempiä muuttamaan liikkumistottumuksiaan intervention myötä. Mikä toimii yhdelle ryhmälle ei välttämättä toimi toiselle. Kollegamme Turun yliopistosta ovat muun muassa havainneet, että kestävä liikunnan tehokas edistäminen vaatiikin kohdennettuja toimia. Voimme esimerkiksi pohtia, kuinka voisimme tehdä kestävästä liikkumisesta houkuttelevampaa eri ryhmien näkökulmasta. Luomamme priorisointimalli (Kytä ym. 2023) auttaa valitsemaan asukkaiden antaman pehmeän paikkatiedon pohjalta ne alueet, joiden kohentaminen olisi kiireellisintä ja toisaalta tunnistamaan alueet, joissa kevyempi ylläpito riittää.

Ymmärtämällä kaupungissa elettyä elämää ja erilaisia elämäntyyliä interventiot ja muut toimet on mahdollista räätälöidä ja kohdentaa käsillä olevan tavoitteen mukaan. Näin ihmistieto tukee sekä tehokkaampia että kestävämpiä ja oikeudenmukaisempia ratkaisuita.

Suosituks ihmistiedon käyttöön

Parempi ihmistiedon hyödyntäminen

Järjestelmällinen
tiedonkeruu, integrointi ja
datapankit

Jatkuvan monitoroinnin
käytännöt

Ihmistiedon hyödyntäminen
reaktiivisesti ja proaktiivisesti
kestävässä & oikeudenmukaisessa
kaupunkisuunnittelussa

Kuva 2. Systemaattinen tiedonkeruu, tehokkaat integrointimenetelmät ja jatkuva monitorointi mahdollistavat entistä reaktiivisemman ja proaktiivisemman suunnittelun, joka tukee kestävän kehityksen ja oikeudenmukaisuuden tavoitteiden huomioimista.

Lähteet

Brown, G. & Kyttä, M. (2014) Key issues and research priorities for public participation GIS (PPGIS): A synthesis based on empirical research. *Applied Geography* 46, 122–136.

Fagerholm, N. Raymond, C.M. Olafsson, A.S. Brown, G. Rinne, T. Hasanzadeh, K. Broberg, A. & Kyttä, M. (2021) A methodological framework for analysis of participatory mapping data in research, planning, and management. *International Journal of Geographical Information Science*, 1–28.

Grêt-Regamey, A. Switalski, M. Fagerholm, N. Korpilo, S. Juhola, S. Kyttä, M. Käyhkö, N. McPhearson, T. Nollert, M. Rinne, T. Soininen, N. Toivonen, T. Räsänen, A. Willberg, E. & Raymond, C.M. (2021) Harnessing sensing systems towards urban sustainability transformation. *npj Urban Sustainability*, 40, 1–9.

Kajosaari, A. Hasanzadeh, K. Fagerholm, N. Nummi, P. Kuusisto-Hjort, P. & Kyttä, M. (2024) Predicting context-sensitive urban green space quality to support urban green infrastructure planning. *Landscape and Urban Planning* 242, 104952.

Kyttä, M. Randrup, T. Sunding, A. Rossi, S. Harsia, E. Palomäki, J. & Kajosaari, A. (2023) Prioritizing participatory planning solutions: Developing place-based priority categories based on public participation GIS data. *Landscape and Urban Planning* 239, 104868.

Magyar, M., Ala-Hulkko, T., Antikainen, H., Lankila, T., Kotavaara, O. (2025). Utilizing mobile phone tracking data to estimate Intra-City modal mobility: A study on active mobility in two Finnish City regions. *Journal of Transport Geography* 128, 104326. <https://doi.org/10.1016/j.jtrangeo.2025.104326>

Nurminen, V. Rossi, S. Rinne, T. & Kyttä, M. (2024) How has digital participatory mapping influenced urban planning: Views from nine planning cases from Finland, *Computers, Environment and Urban Systems*, Volume 112, 102152.

Rinne, T. Tenkanen, H. & Poom, A. (2025) Stronger together: integrating geospatial data to understand human outdoor recreation, *Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism*, DOI: 10.1080/15022250.2025.2484715.

Rossi, S. (2025) Towards Systematic Integration of Participatory Knowledge in Land-use Planning Practice. Aalto University publication series Doctoral Theses, 58/2025.

Transformative Cities

Funders

Funded by the
European Union
NextGenerationEU

ACADEMY OF FINLAND

Aalto University

UNIVERSITY OF OULU

For more information

Transformative Cities has received funding from the European Union – NextGenerationEU instrument and is funded by the Academy of Finland under grant number No 352943.

 @transf_cities

<https://transformative-cities.eu/>

